אוהב ישראל — פרשת במדבר

ביאור על מדרש פליאה בפסוק איש על דגלו באותות לבית אבותם א"ת באותות אלא באותיות לפיכך אמר בלעם מה אקוב לא קבה אל. ויבואר דהנה אמרו רבותינו ז"ל בשעת מ"ת ראו ישראל שנתגלה עליהם הקב"ה בצבאות ומחמת דגלים של מ"ה נתאוו ישראל לדגלים. והנה הדגלים היו דגל מחנה ראוב"ן יהוד"ה אפרי"ם ד"ן ובזה יבואר מה שאנו אומרים אדיר אדירנו בכל י"ט ומפני מה דווקא בי"ט. אך דהנה דשבת מרמז נגד העולם האצילות וי"ט נגד עולם הבריאה ובעולם הבריאה הוא המרכבה עם הדגלים לזה אומרים א"דיר נוטריקון אפרי"ם ד"ן יהוד"ה ראוב"ן שהן המה הדגלים ואיתא בס' עשרה מאמרות שעל מה בדגלים היה כתובין אותיות מאבות הקדושים אברהם יצחק ויעקב דהיינו עז"ה בדגל הא' היה כתוב הא' מאברהם והי' מיצחק והי' מיעקב ועל דגל הב' היה כתוב הב' מאברהם והצ' מיצחק והע' מיעקב ועל דגל הג' היה כתוב הר' מאברהם והח' מיצחק והק' מיעקב ועל דגל הד' המ' מאברהם הק' מיצחק והב' מיעקב נשאר הה"א מאברה' שהיתה פורחת באויר ומחופפת על ישראל שלא ישלוט עליהם שום רע וקללת בלעם הרשע ע"ד הכתוב הא לכם זרע ושמן הה"א מתברכין ישראל ומתרבין בבנים ובזש"ק ובכל שמות אמהות הק' נמצא הה"א היינו שר"ה רבק"ה לא"ה רק ברחל לא נמצא אות ה' ע"כ אמרה ליעקב בא נא אל שפחתי ואבנה גם אנכי ממנה ר"ל מה"א שלה אך לכאורה קשה לפי מה דאי בזוה"ק על המ"ם סתומה מלסרבה המשרה שרומזת למסע הדגלים שנסיעתן היה כמין מ"ם סתומה שיש לה ארבע דפנות דהיינו ב' דגלים כמין ד וב' דגלים השניים כמין היה מחנה שכינה שהוא הארון וכל כליו ומחנה הלוים א"כ לפ"ז היה לו להמ"ם סתומה מאברהם לחופף עליהם באויר שהיא מרומזת למסע הדגלים והה"א תכתב על המפה. אך התי' ע"ז הוא שהשי"ת לא רצה להזכיר על בניו הנעימים שום שם של קללה ח"ו וכשהיה כתוב על מפה הד' ה' מאברהם והק' מיצחק והב' מיעקב היה משמעות קב"ה שהוא ח"ו לשון קללה. ע"כ היה מההכרח שהה"א תפרח באויר והמ"ם תכתב על המפה ובזה יבואר המדרש איש על דגלו באותות א"ת באותות אלא באותיות לבית אבותם דהיינו שיכתוב על מפות הדגלים האותיות מאבות הקדושים כנזכר לעיל ואז כאשר ראה בלעם הרשע שהה"א פורחת באויר כדי שלא יהיה נקרא קב"ה לפיכך אמר בלעם מה אקוב לא קב"ה אל. והבן כ"ז: